

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และวิธีสัมพันธ์ทักษะ" มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และวิธีสัมพันธ์ทักษะ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมุติฐานในการวิจัย ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเรียนสะกดคำหลังการทดลองระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และวิธีสัมพันธ์ทักษะ

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำระหว่างก่อนและหลังการทดลอง ของนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนและสะกดคำหลังการทดลอง
ระหว่างนักเรียนกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และวิธีสัมพันธ์ทักษะ

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำและวิธีสัมพันธ์ทักษะ

วิธีการสอนซ่อมเสริม	$\bar{X}$	S.D.	t
ฝึกการสะกดคำ	24.950	3.203	1.61
สัมพันธ์ทักษะ	27.050	4.893	

$$.05t_{38} = 1.684 \quad (\text{ประมาณ})$$

จากตารางที่ 4 มีดัชนี เลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกด
คำหลังการทดลองของกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสัมพันธ์
ทักษะเท่ากับ 24.950 และ 27.050 ตามลำดับ และเมื่อนำมีดัชนี เลขคณิตดังกล่าวมาทดสอบ
ด้วยค่าที (t-test) พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า หลังการ
ทดลองสอนซ่อมเสริมทั้ง 2 วิธี นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำ
ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำ ระหว่างก่อนและหลัง การทดลองของนักเรียนที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ และวิธีสัมพันธทักษะ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 5 และ 6

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนการสอนซ่อมเสริมและหลังการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ

วิธีฝึกการสะกดคำ	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการสอน	17.850	1.531	
หลังการสอน	24.950	3.203	14.77*

$$*p < .05 \quad (.05 t_{19} = 1.729)$$

จากตารางที่ 6 มีขนิมเลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกสะกดคำ ระหว่างก่อนทดลองสอน และหลังทดลองสอน เท่ากับ 17.850 และ 24.950 ตามลำดับ และเมื่อนำมีขนิมเลขคณิตดังกล่าวมาทดสอบด้วยค่าที (t-test) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า หลังจากการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีฝึกการสะกดคำ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนการสอนซ่อมเสริมและหลังจากการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีสัมพันธทักษะ

วิธีสัมพันธทักษะ	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการสอน	17.900	1.447	
หลังการสอน	27.050	4.893	10.46*

$$* p < .05 (.05t_{19} = 1.729)$$

จากตารางที่ 6 มีขนิม เลขคณิตของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการเขียนสะกดคำของกลุ่มที่เรียนซ่อมเสริมด้วยวิธีสัมพันธทักษะ ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง เท่ากับ 17.900 และ 27.050 ตามลำดับ และเมื่อนำมีขนิม เลขคณิตดังกล่าวมาทดสอบด้วยค่าที (t-test) พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า หลังจากการสอนซ่อมเสริมด้วยวิธีสัมพันธทักษะ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น